

جنگی در درون جنگ افغانستان جدال داخلی در کاخ سفید درباره جنگ افغانستان

ترجمه: واشنگتن پست

روزنامه واشنگتن پست اخیراً در گزارشی تحت عنوان "امریکای کوچک: جنگی در درون جنگ افغانستان" نوشته است که جدال و کشمکش داخلی در میان تیم بارک اوباما، باعث شد تا فرصت های صلح در افغانستان به هدر رود و مقامات کاخ سفید نتوانند یک ستراتیژی مؤثر در مذاکره با گروه طالبان روی دست بگیرند. واشنگتن پست در این مطلب فشرده که از کتابی به قلم یکی از راپورترهای این روزنامه، استخراج شده، توضیح می دهد که چگونه مقامات ارشد کاخ سفید در جریان سال های متمادی درگیر اختلافات داخلی بوده اند و چگونه سایه این اختلافات حتی بر روند جنگ و مذاکره با طالبان سنگینی کرده است.

واشنگتن پست می نویسد: در اواخر ماه مارچ ۲۰۱۰ میلادی، جیمز جونز، مشاور امنیت ملی بارک اوباما، ریچارد هولبروک نماینده خاص بارک اوباما برای افغانستان و پاکستان را برای گفتگو به کاخ سفید فرا خواند. با آنکه هولبروک یک عضو کلیدی کابینه جنگ اوباما بود، اما این دو مقام کاخ سفید معمولاً با هم بصورت خصوصی دیدار نمی کردند. در جریان این ملاقات، ریچارد هولبروک، به زودی حرف اصلی آقای جونز را درک کرد: اینکه باید برای استعفا آماده شود. این نقطه عطفی در اختلافات این دو مقام ارشد کاخ سفید بود. به دنبال این دیدار آقای هولبروک فوراً به برگ برنده ای که داشت متوسل شد: با هیلاری کلینتون، وزیر خارجه در تماس شد و خانم کلینتون چند روز بعد دیدار مفصلی در این باره با بارک اوباما داشت. وی اوباما را متقاعد کرد که هولبروک باید در مقام خود باقی بماند.

هولبروک سابقه طولانی در مذاکرات دشوار با گروه های درگیر در جنگ داشت و وی بیشتر از هر کسی در کابینه بارک اوباما در پایان به جنگ ها تجربه داشت. وی در گفتگوهای پاریس با ویتنام شمالی نمایندگی امریکا را داشت و با میانجیگری در جنگ خونین یوگسلاویا سابق، توانست سرانجام موافقتنامه صلح را امضا کند.

اوباما پس از دیدار با کلینتون درباره کنار گذاشتن عقب نشینی کرد، اما مقامات شورای امنیت ملی امریکا که با هولبروک جبهه گرفته بودند، هرگز عقب نشینی نکردند. بر این اساس، اعضای ارشد شورای امنیت ملی امریکا، در یک جدال دوامدار با هولبروک، نماینده خاص، اما جاه طلب کاخ سفید برای افغانستان درگیر بودند و ریچارد هولبروک فقط از حمایت هیلاری کلینتون، وزیر خارجه برخوردار بود.

شماری از مقامات ارشد کاخ سفید به شمول جیمز جونز مشاور امنیت ملی بارک اوباما به جای اینکه بر تجارب غنی هولبروک برای صلح سرمایه گذاری کنند و از تلاش های وی برای رسیدن برای مذاکره با طالبان حمایت کنند، همیشه تلاش می کردند، تا ضعف های وی را برجسته کنند و بر خصوصیات فردی و روش های سیاسی وی از قبیل بی نظمی و بهم ریختگی، رفتار تند و عصبی، عطش شهرت و محوریت، تمایل و عادت به برخورد تند و آزار دهنده با مقامات همتراز امریکایی اش و بیزاری شدید وی از رئیس جمهور کرزی انگشت بگذارند. در هر فرصتی آنها تلاش داشتند تا وی را به حاشیه برانند و نفوذ وی را به تحلیل ببرند.

نتیجه این جدال ها و درگیری های داخلی در کاخ سفید امریکا بهای بسیار سنگینی برای جنگ در افغانستان داشت و مقامات کاخ سفید نتوانستند تا بصورت مؤثر و جسورانه راه های مصالحه با طالبان و گروه های شورشی را برای پایان دادن به جنگ جستجو کنند؛ به خصوص در زمانی که به دلیل حضور ده ها هزار سرباز امریکایی، فرصت مساعدی برای انجام مذاکرات و اعمال فشار بصورت همزمان فراهم بود.

حتی زمانی که اوباما تصمیم گرفت که هولبروک را برکنار نکند، جیمز جونز، مشاور امنیت ملی اوباما و دوگلاس لوت، معاون ارشد جیمز جونز در امور افغانستان به تلاش های خود ادامه دادند تا به گمان خود "جرم" های هولبروک را بنویسند و دوسیه او را بیشتر قطور سازند. جیمز جونز و لوت تلاش داشتند تا هولبروک را در پیش رئیس جمهور امریکا بنام کنند و حتی یکبار متن نامه سری را تهیه کردند که در آن، هولبروک را به دلیل رابطه تشنج آلود با رئیس جمهور کرزی، دولت پاکستان و سفیر امریکا در کابل، ناکارآمد و بی کفایت خوانده بودند.

اعضای شورای امنیت ملی به تکرار تلاش می کردند تا از حضور هولبروک در جلسات مهم و حتی در جلسات با رئیس جمهور اوباما جلوگیری کنند و مجالس را طوری ترتیب دهند که او نتواند حضور یابد؛ زمانی که آنها نمی

خواستند هولبروک به جایی برود، اجازه نمی دادند او از هواپیمای نظامی استفاده کند. آنها یکی از جسورانه ترین طرح خود را قبل از سفر رئیس جمهور کرزی به واشنگتن در سال ۲۰۱۰ طراحی کردند، تا هولبروک را از نشست دو رهبر کنار بگذارند. مقامات شورای امنیت ملی امریکا نشست هر دو رئیس جمهور را طوری ترتیب دادند که هولبروک در آن حضور نداشت و طوری متن موضوعات گفتگوهای او با ما را تهیه کردند که او با ما در آن جلسه به رئیس جمهور کرزی گفت که همه کسانی که در جلسه حضور دارند، مورد اعتماد او هستند.

به این معنی وی به هولبروک اعتماد ندارد و این چیزی بود که آنها می خواستند تا نماینده خاص را در آن جلسه کوچک جلوه دهند.

با آنکه جیمز جونز و معاونش می خواستند وی را از مقامش برکنار کنند، اما وی به اندازه که لوت و جونز به دنبالش بودند، خیلی نگران موقعیت خود نبود. زیرا در این رقابت ها و کشمکش های پشت پرده، ریچارد هولبروک از حمایت وزیر خارجه امریکا برخوردار بود و بنابراین، کمتر نگران تلاش های رقیبان خود برای برکناری اش فکر می کرد.

بارک اوباما رئیس جمهور امریکا می توانست دستور دهد تا این رقابت ها و کشمکش ها متوقف شود و حداقل کمتر شود. دستکم وی نیز از کسانی بود که می خواست باب مذاکره با طالبان را باز کند. اما وی اغلباً با اعضای شورای امنیت ملی اش هم نظر بود. اوباما به دلیل اینکه طرفدار یک رویکرد آرام در مدیریت و حکومت داری است، روحیه تند و پرخاشگرانه هولبروک با مزاج او سازگاری نداشت، و بر این اساس، وی رابطه نزدیکتری با مقامات شورای امنیت ملی داشت و بنابر آن، تلاش نکرد تا این کشمکش ها در کاخ سفید را پایان دهد. حتی اوباما هیچگاه دیدار خصوصی با نماینده خاص اش نداشت و زمانی که در سال ۲۰۱۰ به افغانستان سفر کرد، هولبروک اصلاً در جریان این سفر نبود و بعد از انجام سفر از آن مطلع شد.

هولبروک با آنکه یکی از اعضای کلیدی کابینه جنگ بارک اوباما بود، اما در کابینه اوباما به جز وزیر خارجه هیچ هواداری نداشت. ریچارد هولبروک سرسختانه معتقد بود که پیروزی از طریق نظامی بسیار دشوار و زمانبر خواهد بود و او فقط صلح با طالبان را ستراتیژی مؤثر برای پایان جنگ افغانستان می دانست.

با آنکه اوباما شاید بیش از هر کسی دیگری در رابطه با ضرورت صلح با هولبروک هم نظر بود، اما این نزدیکی نظر هیچگاه باعث نشد که این دو مقام بتوانند از نزدیک با هم کار کنند. با آنکه اوباما نیز مانند ریچارد هولبروک معتقد بود که باید تلاش های صلح با طالبان تسریع شود، اما به دلیل روابط سرد رئیس جمهور با هولبروک و کارشکنی های شماری از مقامات ارشد کاخ سفید، اوباما از تلاش های هولبروک به اندازه کافی حمایت نکرد. بر این اساس، ریچارد هولبروک مسیر مشخصی برای دستیابی به صلح با طالبان در پیش رو نداشت. زیرا از یکطرف طالبان نظام و آدرس مشخصی نداشتند و از طرف دیگر وی برای پیشبرد تلاش های صلح از طریق پاکستان، افغانستان و قدرت های منطقه از حمایت مؤثر باراک اوباما و کاخ سفید برخوردار نبود.

پایان